

[Søren Hansen]

Jeg er nødsaget til at sige til ministeren, at der bag det ændringsforslag, der er stillet her, ikke er så meget som en antydning af et ønske, ikke engang utilsigtet, om at udskyde eller forsinke; tværtimod er ændringsforslaget stillet for at hindre den udskydelse og forsinkelse af projektet, som bl.a. museums-nævnet jo siger bliver en konsekvens, som den ene hånd, der sparer, vil påføre institutionen her.

Derfor har vi stillet ændringsforslaget, ikke for at udskyde, ikke for at forsinke, men for at gennemføre projektet inden for den tidsramme, som var forelagt ved førstebehandling, og som jeg med glæde sagde ja til. Det er altså et ønske om at gøre det modsatte af det, som ministeren sagde er baggrunden for ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan høre på hr. Søren Hansens indlæg, at han ikke rigtig kender licentiaten i »En dansk students eventyr«, for så ville han aldrig have turdet gå op og sige, som han gjorde. Se, licentiaten havde intet som helst ønske om ikke at skrive det store værk, der skulle blive helt epokegørende. Det var bare det, at alt andet skulle være i orden først. Er det ikke det, hr. Søren Hansen netop siger? Derfor er sammenligningen med licentiaten, der aldrig kom i gang, fordi han ikke turde begynde, meget relevant.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ministeren siger, måske lidt indirekte, at nu skulle vi hellere koncentrere os om hovedformålet med det lovforslag, som vi snakker om i dag, end om alle mulige kommende besparelser på nationalmuseet.

Når vi beskæftiger os med de kommende besparelser på nationalmuseet, så er det jo netop, fordi vi tror, at det udmærkede formål med det her forslag ikke vil kunne opfyldes, hvis man skal skære 33-35 personer væk fra nationalmuseet.

Når vi har kigget på de 1,8 pct. - der jo er blevet til betydelig flere procent efterhånden - og særlig på dem, så har det jo også sammenhæng med, at vi netop fik det her flotte forslag om at gøre nationalmuseet bedre. Vi kan altså ikke forstå, at det kan lade sig gøre samtidig med, at man skal spare 1,8 pct. Mi-

nisteren er ny her i huset og må selvfølgelig tale om budgetteknikken, så sørgelig den end er, men det kunne jo være, at det en gang imellem kunne lykkes at få lidt penge uden for rammerne til kulturministeriet. Det har det kunnet før.

Så vil jeg godt lige spørge ministeren: hvis besparelserne går i gang og 30-35 personer skal afskediges, hvornår skal de afskedigelser så ske? Sandsynligvis før finanslovforslaget er vedtaget.

Og så vil jeg godt spørge, om man alligevel tager imod de 750.000 kr. fra museums-nævnet. Foretager man alligevel den analyse, eller siger man: tak for tilbuddet, desværre, vi har det så godt, at vi behøver ingen analyser?

Tinning (VS):

Bare to ting. Den første er den nærmest sædvanlige konstatering, at hr. Bernhard Baunsgaard foretrækker at give sine klare signaler om den socialdemokratiske kulturpolitik historie, men når vi godt vil have nogle klare signaler om det, sagen handler om, er der ikke nogen.

Jeg forstod på det hele, at hr. Bernhard Baunsgaard kunne fortælle, at det dér med besparelserne skulle man diskutere siden, og da ville han godt sige, at nogle besparelser kunne man formentlig gå med til, og nogle besparelser kunne man formentlig ikke gå med til. Det var hr. Bernhard Baunsgaards klare signal i denne sag. Resten handler som sædvanlig om alt muligt andet.

Den anden ting: ministeren deltog i oplæsningen af skrivelserne fra statens museums-nævn. Jeg synes, det er værd konkluderende om det at sige, at det, nævnet understreger, er lige præcis to ting, dels at der selvfølgelig er meget fornuft i forslaget om tilbygning og ombygning m.v. af nationalmuseet, altså en vedtagelse af det lovforslag, der foreligger, dels at man bør friholde nationalmuseet for de økonomiske konsekvenser af besparelser og budgettekniske ændringer i 1987.

Sagt på en anden måde: nævnet siger netop, at det ikke kan nytte at ville udbygge med den ene hånd og at spare med den anden hånd. Det siger, at der er en sammenhæng, sådan at vi må bevare institutionen, give den mulighed for at bruge de mange penge rimelig fornuftigt, og det er jo det, det